Lieta Nr.C17103815
CA-0637/27, 2016.gads

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2016.gada 8.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Inta Zaļā,
tiesneši Ilze Celmiņa un Uldis Danga,
Rīgā, Brīvības bulvārī 34, rakstveida procesā izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 6.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.] Jūrmalas pilsētas tiesā 2015.gada 27.aprīlī saņemts prasītāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk arī SIA) /Nosaukums A/ maza apmēra prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. D/ par parāda piedziņu, lūdzot tiesai piedzīt no atbildētājas parādu EUR 244,98 apmērā, kas sastāv no pamatparāda EUR 115,05, procentu parāda EUR 115,05 un līgumsoda parāda EUR 14,88 apmērā, kā arī piedzīt no atbildētājas prasītāja samaksāto valsts nodevu EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70.

[1.1.] Prasības pieteikumā maza apmēra prasībā norādīts, ka starp AS /Nosaukums B/ un /pers. D/ 2007.gada 10.augustā (prasības pieteikumā kļūdaini norādīts 2008.gads) noslēgts aizdevuma līgums Nr.1011540695 par aizdevuma summu LVL 182,99.

Aizdotā naudas summa saskaņā ar līgumu tika izmaksāta pārdevējam, lai norēķinātos par atbildētājas iegādāto preci - Samsung E840 Silver. Izmaksājot naudas summu pārdevējam, ir uzskatāms, ka atbildētāja ir saņēmusi aizdevumu. Saskaņā ar līgumu atbildētāja apņēmās nodrošināt aizdevuma savlaicīgu atmaksu, samaksāt aprēķinātos procentus par aizdevuma lietošanu un atmaksāt noteiktu daļu no aizdevuma pamatsummas, ievērojot aizdevuma atmaksas grafiku. Līgumā pēdējais atmaksas dienas datums noteikts 2008.gada 20.augusts.

[1.2.] Prasības pieteikumā maza apmēra prasībā norādīts, ka saskaņā ar līgumu aizdevējs pildīja savas saistības un piešķīra aizdevumu atbildētājai, savukārt atbildētāja savas no līguma izrietošās saistība nepildīja, kā rezultātā izveidojās parāds par summu EUR 244,99.

[1.3.] Prasības pieteikumā norādīts, ka starp AS /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums A/ 2008.gada 11.decembrī noslēgts cesijas līgumu. AS /Nosaukums B/ savas prasījuma tiesības pret atbildētāju ir cedējusi prasītājam. Savukārt prasītājs izmantoja savas cesionāra tiesības un, darbojoties kā pats kreditors, pēc cesijas līguma noslēgšanas aprēķināja procentus par aizdevuma lietošanu un līgumsodu.

Saskaņā ar līguma 2.2.punktu atbildētāja apņēmās par aizdevuma izmantošanu maksāt līgumā noteiktos aizdevuma procentus. Procentu likme saskaņā ar līgumu ir 29% gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas. Aizdevuma lietošanas procenti tika aprēķināti par laika periodu no 2008.gada 11.decembra līdz 2012.gada 7.martam un tā summa uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu ir EUR 115,05.

[1.4.] Prasības pieteikumā maza apmēra prasībā norādīts, ka saskaņā ar līguma 5.1.punktu atbildētājai bija jāmaksā līgumsods 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu. Līgumsoda parāds uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu ir EUR 14,88 EUR.

[1.5.] Prasītājs norāda, ka saskaņā ar līguma 3.2.punktu aizdevējam, kas pēc cesijas līguma noslēgšanas ir prasītājs, ir tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt aizņēmējam līguma saistību izpildi, ja aizņēmējs ilgāk par 14 dienām kavē aizdevuma vai procentu samaksas termiņu.

Prasības pieteikuma pielikumā pievienots parāda aprēķins, no kura izriet, ka atbildētāja pieļāvusi maksājumu kavējumu. Līdz ar to prasītājs 2013.gada 20.septembrī uz atbildētājas deklarēto dzīves vietas adresi nosūtīja atbildētājai brīdinājuma vēstuli Nr.200913/09MU, kurā pieprasīja izpildīt no līguma izrietošās saistības un samaksāt visu aizdevuma summu kopā ar aprēķinātajiem procentiem un līgumsodu. Brīdinājumā norādītajā termiņā un līdz prasības pieteikuma iesniegšanai tiesā, atbildētāja parādu nav samaksājusi.

Līgums tika izbeigts 2013.gada 4.oktobrī.

[2.] Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nams 2015.gada 6.oktobrī nosprieda SIA /Nosaukums A/ maza apmēra prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu noraidīt un piedzīt no prasītāja valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 0,55.

[2.1.] Pirmās instances tiesa spriedumā atsaucās uz Komerclikuma 388. un 389. pantā minēto komercdarījumu definīciju, kā arī uz šī likuma 1.panta pirmo un otro daļu, atzīstot, ka starp AS /Nosaukums B/ un atbildētāju 2007.gada 10.augustā noslēgtais aizdevuma līgums Nr.1011540695 ir komercdarījums.

[2.2.] Tiesa, atsaucoties uz Komerclikuma D daļas 406.pantu un Komerclikuma Pārejas noteikumu 15. un 16.punktu, atzina, ka atbildētājas saistības saskaņā ar maksājumu grafiku ir izbeigušās 2008.gada 20.augustā, kad bija jāveic pēdējais maksājums. No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētāja līdz minētajam datumam parāda atmaksu nebija veikusi. Prasītājs tikai 2013.gada 20.septembrī nosūtījis atbildētājai paziņojumu ar lūgumu veikt parāda atmaksu.

Tiesa secinājusi, ka atbilstoši Civillikuma 1902.-1906.pantā noteiktajam, noilgumu pārtrauc prasības celšana tiesā, atgādinājums parādniekam par parādsaistībām, kā arī kreditora prasības atzīšana jebkādā veidā no parādnieka puses.

Tiesa atzina, ka prasītājs Civillikuma 1905.panta izpratnē laika periodā no pēdējā maksājuma termiņa - 2008.gada 20.augustā līdz brīdinājuma nosūtīšanai - 2013.gada 20.septembrī nav atgādinājis atbildētājai par saistībām, kas izriet no 2007.gada 10.augusta aizdevuma līguma Nr.1011540695.

Līdz ar to lietā nav pierādīts, ka noilgums būtu pārtraukts. Brīdinājums tika nosūtīts 2013.gada 20.septembrī, bet prasība tiesā celta 2015.gada 27.aprīlī (pasta zīmogs 24.04.2015.), savukārt noilguma tecējums skaitāms no 2010.gada 1. janvāra un tas beidzās 2013.gada 2.janvārī. Līdz ar to lietā ir iestājies prasības noilgums.

[2.3.] Attiecībā uz atbildētājas paskaidrojumos norādīto par prasības daļēju atzīšanu, tiesa secināja, ka kreditora prasības atzīšana no parādnieka puses notikusi pēc noilguma termiņa notecējuma, t. i., 2015.gada 10.jūnijā.

[2.4.] Spriedumā norādīts uz Civillikuma 1893.pantu, kas nosaka, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likumā noteiktā noilguma termiņā, kā arī uz 1910.pantu, kas nosaka, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas ne vien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība.

Tiesa atzina, ka izskatāmajā lietā ir iestājies prasības noilgums, kas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

[3.] Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā 2015.gada 19.oktobrī saņemta prasītāja apelācijas sūdzība, kurā norādīts, ka prasītājs nepiekrīt 2015.gada 6.oktobra sprieduma rezolutīvajai daļai un motīvu daļā izteiktajiem apsvērumiem un pārsūdz spriedumu pilnā apjomā.

[3.1.] Prasītājs saistībā ar tiesas argumentu par noilguma iestāšanos apelācijas sūdzībā norāda, ka noilgums ir ticis pārtraukts. Minēto apstākli prasītājs pamato ar to, ka 2011.gada 3.oktobrī prasītājs vērsās Jūrmalas pilsētas tiesā ar pieteikumu par saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā, kas izriet no 2007.gada 10.augusta aizdevuma līguma Nr.1011540695. Izskatot prasītāja pieteikumu, Jūrmalas pilsētas tiesa 2011.gada 28.novembrī nolēma izbeigt tiesvedību, jo atbildētāja atzina tikai pamatsummas parādu, kam savukārt prasītājs nepiekrita.

Tādējādi prasītāja ieskatā saistību noilguma termiņš sācies 2010.gada 1.janvārī, taču 2011.gadā 28.septembrī iesniegtais pieteikums atbilstoši Civillikuma 1902.pantam pārtrauca noilgumu, kā rezultātā lietā nav iestājies noilgums.

[3.2.] Prasītāja ieskatā tiesa ir liegusi prasītājam aizstāvēt savas tiesības un intereses, kas novedis pie nepareizas lietas izspriešanas. Minēto apstākli prasītājs pamato ar to, ka tiesai, rodoties šaubām par to, vai noslēgtajam līgumam bija iestājies noilgums, saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu bija par to jāpaziņo pusēm, dodot iespēju iesniegt pierādījumus, kā arī nepieciešamības gadījumā dodot iespēju lūgt atlikt lietas izskatīšanu vai arī skatīt lietu mutvārdu procesā. Šajā gadījumā tiesa ir izskatījusi lietu rakstveida procesā, liedzot prasītājam lietas izskatīšanas gaitā sniegt argumentus par to, ka lietā noilgums nav iestājies.

Apelācijas sūdzībā lūgts piedzīt no atbildētājas prasītāja labā parāda summu prasības pieteikumā norādītajā apmērā, kā arī piedzīt prasītāja samaksātos tiesāšanās izdevumus, norādot kontu, kurā veicama piespriestās naudas summas iemaksa.

[4.] Rīgas apgabaltiesa 2015.gada 5.novembrī nosūtīja lietas dalībniekiem paziņojumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu, nosakot termiņu līdz 2015.gada 25.novembrim paskaidrojumu sniegšanai. Noteiktajā termiņā Rīgas apgabaltiesā paskaidrojumi nav saņemti.

Motīvu daļa

[5.] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējot prasības pieteikuma un apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Savu viedokli Civillietu tiesas kolēģija pamato uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[6.] Saskaņā ar Komerclikuma 1.panta pirmo daļu komersants ir komercreģistrā ierakstīta fiziskā persona vai komercsabiedrība. Šī likuma otrā daļa nosaka, ka komercdarbība ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Komercdarbība ir viens no uzņēmējdarbības veidiem.

Komerclikuma 388.pantā ir noteikts, ka komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību.

Ņemot vērā minētās likuma normas un izvērtējot lietas apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pamatoti secinājusi, ka 2007.gada 10.augusta noslēgtais aizdevuma līgums Nr.1011540695 ir komercdarījums un līdz ar to izskatāmajā lietā piemērojamas Komerclikums normas.

[7.] Lai konstatētu, vai pusei pastāv prasījuma tiesības, viens no faktoriem, kas jānoskaidro ir tas, vai konkrētajā gadījumā saistībai nav iestājies noilgums.

Civillikuma 1893.pants nosaka, ka saistību tiesība izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likumā noteiktajā noilguma termiņā.

Komerclikuma 406.pants paredz, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Minētā tiesību norma ietverta Komerclikuma D daļā, kas stājās spēkā 2010.gada 1.janvārī. Komerclikuma Pārejas noteikumu 16.punktā noteikts, ka gadījumā, ja šī likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šī likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šī likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

Tādējādi izskatāmajā lietā saistības noilgums ir nosakāms atbilstoši Komerclikuma 406.pantam, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra un tas iestājas 2013.gada 2.janvārī.

[8.] Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā atbildētājas saistības izpildes noilguma termiņš nav iestājies, jo tas tika pārtraukts. Šajā sakarā prasītājs norāda uz 2011.gada 3.oktobrī iesniegto pieteikumu tiesai par saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā un Jūrmalas pilsētas tiesas 2011.gada 28.novembra lēmumu, kā arī uz 2013.gada 20.septembrī atbildētājai nosūtīto brīdinājumu.

[8.1.] Civillikuma 1905.pantā noteikts, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Ņemot vērā minētās likuma normas nosacījumu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka 2011.gada 3.oktobrī prasītāja iesniegtais pieteikums par saistību izpildi brīdinājuma kārtībā un saistībā ar to 2011.gada 28.novembrī tiesas pieņemtais lēmums pārtrauca noilguma termiņu, pagarinot to līdz 2014.gada 28.novembrim atbilstoši Komerclikuma 406.panta nosacījumam.

Savukārt šajā termiņā – 2013.gada 20.septembrī atbildētājai /pers. D/ nosūtītais brīdinājums (sk. lietas lapa 20, 21), pārtrauc arī šo termiņu un tas pagarinās līdz 2016.gada 20.septembrim. Savukārt prasība tiesā celta 2015.gada 27.aprīlī.

[8.2.] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā konkrētajā lietā jāņem vēra arī Civillikuma 1906.panta nosacījums, kurā teikts, ka noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtībā atzīst kreditora prasību.

Jūrmalas pilsētas tiesa savā 2011.gada 28.novembra lēmumā (sk. lietas lapa 56) konstatējusi, ka parādniece /pers. D/ celto prasību atzinusi daļēji galvenā parāda LVL 80,86. Arī sniedzot atbildi uz 2015.gada 27.aprīlī celto maza apmēra prasību atbildētāja norādījusi, ka parādu atzīst daļēji galvenā parāda EUR 115,05 apmērā (sk. lietas lapa 32).

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka uz prasības celšanas dienu nebija iestājies noilgums un līdz ar to celtā maza apmēra prasība izskatāma pēc būtības.

[9.] Civilprocesa likuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2007.gada 10.augustā starp AS /Nosaukums B/ kā aizdevēju un /pers. D/ kā aizņēmēju tika noslēgts Aizdevuma līgums par aizdevumu LVL 182,90 apmērā (sk. lietas lapa 16, 17). Saskaņā ar līgumu aizdevuma summa LVL 182,90 apmērā /pers. D/ bija jāatmaksā

līdz 2008.gada 20.augustam.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš aizņēmies.

Atbildētāja savas parādsaistības nav pildījusi atbilstoši Aizdevuma līguma pielikumā pievienotajam atmaksas grafikam un uz 2008.gada 12.novembri parāda atlikums bija LVL 80,86 (sk. lietas lapa 18). Minētā summa nav atmaksāta arī pēc brīdinājuma izsniegšanas atbildētājai un tās apmērs nav samazinājies arī pēc prasības celšanas tiesā. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas prasītāja labā piedzenama pamatparāda summa LVL 80,86 apmērā, kas ir EUR 115,05 (šeit un turpmāk konvertācija no latu valūtas uz euro valūtu veikta saskaņā ar Latvijas Bankas apstiprināto valūtas kursu 0,702804).

[10.] Kā redzams no Aizdevuma līgumam pievienotā atmaksas kārtības grafika, aizdevējs par aizdevuma lietošanu noteicis procentu maksājumus, kuru apmēram aizņēmēja piekritusi, parakstot līgumu.

Civillikuma 1946.pants nosaka, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pieļāvis nokavējumu.

Savukārt Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Atbilstoši parāda summai prasītājs aprēķinājis procentus par aizdevuma lietošanu, nosakot to apmēru līdz 2012.gada 4.jūlijam, kad procentu summa sasniedza pamatparāda summu LVL 80,86 apmērā (sk. lietas lapa 18).

Civillikuma 1763.pants nosaka, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu un apmierināmu arī prasību daļā par procentu piedziņu EUR 115,05 apmērā.

[11.] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas arī līgumsodu EUR 14,88 apmērā, kas aprēķināts pamatojoties uz Aizdevuma līguma 5.1.punktu.

Atbilstoši minētajam līguma punktam, puses vienojās, ka gadījumā, ja aizņēmējs kavē līgumā noteiktos maksājumus, aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu.

Prasītājs par kavējumu aprēķinājis līgumsodu EUR 14,88 apmērā (sk. lietas lapa18).

Civillikuma 1716.pants nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs pamatoti aprēķinājis līgumsodu par parāda atmaksas kavējumu un tā apmērs ir samērīgs ar pamatparāda summu.

[12.] Izvērtējot pirmās instances tiesas spriedumu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tajā pareizi atspoguļoti un izvērtēti tie pierādījumi, kuri tika iesniegti pirmās instances tiesā. Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzībai tika pievienots Jūrmalas pilsētas tiesas 2011.gada 28.novembra lēmums, kurš vērtējams kā brīdinājums par parāda atmaksu, tiesas kolēģijai bija pamats atzīt, ka izskatāmajā lietā nav iestājies noilgums un prasība celta termiņā, kas noteikts Komerclikuma 406.pantā.

[13.] Ņemot vērā, ka lieta ir izskatīta pēc būtības un prasība ir apmierināta, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepieciešamu izskatīt jautājumu par tiesas izdevumu atlīdzināšanu.

Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā ir taisīts spriedums ir piedzenami tās samaksātie tiesas izdevumi.

[13.1.] No lietas materiāliem (sk. lietas lapa 9, 49) ir redzams, ka prasītājs par prasības pieteikumu un apelācijas sūdzību ir samaksājis valsts nodevu kopā EUR 142,28.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 142,28.

[13.2.] Ievērojot to, ka apelācijas instances tiesā lieta ir izskatīta pēc būtības, tajā skaitā, pārskatot jautājumu par tiesas izdevumiem, apelācijas instances tiesa ir pārskatījusi ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmēru un veikusi pārrēķinu. No lietas materiālos esošās uzziņas par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (sk. lietas lapa 3A) ir redzams, ka lietas izskatīšanas gaitā saistībā ar prasības pieteikuma, apelācijas sūdzības, paskaidrojumu un paziņojumu nosūtīšanu lietas dalībniekiem ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,30. Savukārt prasītājs, iesniedzot prasības pieteikumu un apelācijas sūdzību ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 9,40 (sk. lietas lapa 10, 50).

Līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā ir piedzenami faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,30 apmērā.

[14.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu Civillietu tiesas kolēģija nosaka desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai sprieduma izpildei.

[15.] Atbilstoši Civilprocesa likuma 440.^{12} pantam maza apmēra prasības tiesvedībā apelācijas instances tiesas spriedums ir galīgs un tas stājas spēkā tā sastādīšanas dienā, kas vienlaikus ir diena, kad spriedums pieejams tiesas kancelejā. Ievērojot to, ka no prasītāja ir saņemts lūgums par tiesas sprieduma nosūtīšanu pa pastu, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.^{11} panta otro daļu prasītājam spriedums tiks nosūtīts izmantojot pasta starpniecību.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu, 440.^{11} un 440.^{12} pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, maza apmēra prasību pret /pers. D/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pamatparādu EUR 115,05 (viens simts piecpadsmit euro, 5 centi), procentu maksājumu par laika periodu no 2008.gada 11.decembra līdz 2012.gada 7.martam EUR 115,05 (viens simts piecpadsmit euro, 5 centi) un līgumsodu EUR 14,88 (četrpadsmit euro, 88 centi), kopā piedzīt naudas summu EUR 244,99 (divi simti četrdesmit četri euro, 99 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesas izdevumus – samaksāto valsts nodevu EUR 142,28 (viens simts četrdesmit divi euro, 28 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,30 (septiņi euro, 30 centi), kopā piedzīt EUR 149,58 (viens simts četrdesmit deviņi euro, 58 centi).

Noteikt, ka no /pers. D/, personas kods /personas kods/, ar šo spriedumu piedzīto naudas summu samaksa ir veicama sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ kontā Nr./numurs/ Nordea Bank AB Latvijas filiālē.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2016.gada 8.februārī.

Tiesnese referente I.Zaļā

Tiesnese I.Celmiņa

Tiesnesis U.Danga